

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.

ਸਤਿ ਪਾਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਬੁਢਾ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਜਵਾਬਦੇਹ

1964 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 15 ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ

1967 ਦੇ ਸੀ.ਆਰ. 343 ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

1 ਫਰਵਰੀ 1967 ਈ

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (ਆਈਐਮਐਸ ਦਾ V)—ਆਰਡਰ 43 ਨਿਯਮ 1(^)—ਆਰਡਰ 22 ਨਿਯਮ 9 ਅਤੇ 11—

ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼—ਕੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਸਿਰਫ ਤਾਂ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 43 ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 1 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਕੇ) ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਛੋਟ ਜਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਜਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ, ਆਰਡਰ 43 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਚੇਤ ਸੀ ਕਿ ਆਰਡਰ 22 ਦਾ ਨਿਯਮ 9 ਨਾ ਸਿਰਫ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਅਪੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਜਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਦੇ ਵੀ. ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 43 ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦੀ ਧਾਰਾ (^) ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 22 ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰੇਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਅਪੀਲਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

22 ਅਕਤੂਬਰ, 1963 ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਸੰਗਰੂਰ, ਡੇਰੇ ਨਾਰਨੋਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਸ੍ਰੀ ਗਿਆਨ ਦਾਸ ਜੈਨ, ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ, ਨਾਰਨੋਲ, ਮਿਤੀ 12 ਜੂਨ, 1961 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਛੱਡ ਕੇ ਚਲੇ ਗਏ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਸਹਿਣ ਕਰਨਗੀਆਂ। ਆਰ.ਐਨ. ਮਿੱਤਲ, ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ। ਆਰ.ਐਨ. ਸਾਂਘੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਜੇ.—ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਸੰਗਰੂਰ ਨੇ ਮਿਤੀ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1963 ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 28 ਨਿਯਮ 4, 9 ਅਤੇ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਹਜ਼ਾਰੀ ਲਾਲ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਨਿਰੰਜਨ ਲਾਲ ਅਤੇ ਬਨਵਾਰੀ ਲਾਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ। ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਐਨ. ਸਾਂਘੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਨੇ ਮੁਢਲੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਤਾਈ ਹੈ ਕਿ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 43 ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 43 ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਕੇ) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਸ੍ਰੀ ਸਾਂਘੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 22 ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਛੇਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਐਨ. ਮਿੱਤਲ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 43 ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਕੇ) ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 22 ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। 22 ਨਿਯਮ 9 ਨੂੰ ਆਰਡਰ 22 ਦੇ ਨਿਯਮ 11 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ: -

“ਅਪੀਲ ਲਈ ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ‘ਮੁਦਈ’ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਵਾਰਡ ‘ਮੁਲਜ਼ਮ’ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ, ਅਤੇ ‘ਸੂਟ’ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।”

ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 22 ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਜਿੱਠਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ (ਕੇ) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 43 ਦੇ ਨਿਯਮ 1, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 43 ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ:

- “ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਧਾਰਾ 104 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੇਠਲੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਆਵੇਗੀ, ਅਰਥਾਤ: -

ਸਤ ਪਾਲ ਆਦਿ। v. ਬੁੱਧ, ਆਦਿ. (ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਜੇ.)

ਆਰਡਰ XXII ਦੇ ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਛੋਟ ਜਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।" ਸ਼੍ਰੀ ਮਿੱਤਲ ਦੀ ਪੇਸ਼ਗੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 43 ਨਿਯਮ 1 ਦੀ ਇਸ ਧਾਰਾ (ਕੇ) ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ 22 ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਰੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਹੋਏ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਹਰੀ ਸਰਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸੈਯਦ ਮੁਹੰਮਦ ਇਰਾਦਤ ਹੁਸੈਨ (1), ਵਾਜਿਦ ਏਯੂ ਬਨਾਮ ਫੱਗੂ ਮੰਡਲ (2) ਅਤੇ ਰਾਮ ਰਣਬਿਜਯ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮਾਧੋ ਤੁਰਹਾ ਅਤੇ ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੋਰ (3), ਗਣਪਤ ਬਾਪੂਜੀ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਰੂਤੀ ਦੇਸਥਾਨ (4) ਵਿੱਚ ਨਾਗਪੁਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ। ਇਹ ਅਥਾਰਟੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 43 ਨਿਯਮ 1(k) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਚੰਦੇ ਦੇਵੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ। v. ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਦਿੱਲੀ (5), ਜਿਸ ਦਾ ਸ਼੍ਰੀ ਮਿੱਤਲ ਨੇ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਉੱਥੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। 'ਫੈਸਲਾ ਮੁੱਖ ਤੌਰ' ਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਛੋਟ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ 'ਚ ਚੇਪੜਾ। ਜੇ., ਜਿਸ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ■ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ: -

"ਇਕ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ। ਆਰਡਰ XLIII, ਨਿਯਮ 1, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਆਰਡਰ XXII ਦੇ ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਜਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਧਾਰਾ 104 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੋ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗੀ। ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਅਸੰਗਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1925 ਪੇਟ. 162.

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1938 ਪੇਟ. 125.

(3) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1939 ਪੇਟ. 623.

(4) ਏ.ਜੇ.ਆਰ. 1952 ਨਾਗ 181.

(5) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1961 ਪੰਜਾਬ 424.

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਆਪਣੇ ਮੂਲ ਜਾਂ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਦੇਸ਼ ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ

ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ (1967) ਜ਼ੋਂਡ

ਪੇਟੈਂਟ।"

ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮਿੱਤਲ ਨੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਇਹ ਛੁਕਾਅ ਵੀ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਯੋਗ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸ਼੍ਰੀ ਸਾਂਘੀ ਨੇ ਅੱਕਾਸ ਮੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਅਬਦੁਲ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਬੇਵਨ (6), ਮਹਿਬੂਬ ਹੁਸਨ ਖਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸਈਦ ਬਸ਼ੀਰ ਹੁਸੈਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (7) ਅਤੇ ਪਟੇਲ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦਹਿਆਭਾਈ ਮਾਥੁਰ-ਭਾਈ ਬਨਾਮ ਡੇਲੀਆ ਭਾਈਸ਼ੰਕਰ ਪੀਤਾਂਬਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (8), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 43 ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਕੇ) ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ *appeal* ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ. ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਗੁਆਰਾਟ ਕੇਸ (ਪਟੇਲ ਦਹਿਆਭਾਈ ਦਾ ਕੇਸ, ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਰੀਖਣ ਓਬਿਟਰ ਡਿਕਟਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਖੁਦ ਪਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤ੍ਰਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਸੇ. ਕਲਕੱਤਾ ਅਤੇ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਦੋ ਅਥਾਰਟੀਆਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 43 ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਕੇ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 43 ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਕੇ) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਰਾਏ ਦੇ ਟਕਰਾਅ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਨੂੰ, ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਬੋਲਦਿਆਂ, ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਲਕੱਤਾ ਅਤੇ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਟਨਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਨਾਗਪੁਰ ਕੇਸ, ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਹੀ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦਾ ਆਰਡਰ 22 ਨਿਯਮ 9 ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਆਰਡਰ 22 ਦੇ ਨਿਯਮ H ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਇੱਕ ਦੀ ਛੋਟ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

(6) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1929 ਕੈਲ. 532(2)

(7) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1961 ਏ.ਯੂ. 527.

(8) ਏ.ਆਈ.ਏ. 1963 ਗੁਜਰਾਤ 258.

ਸਤ ਪਾਲ ਆਦਿ। v. ਬੁੱਧ, ਆਦਿ. (ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਜੇ.)

-ਅਪੀਲ. ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 43 ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਕੇ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਅਜੇ ਵੀ ਆਰਡਰ 22 ਦੇ ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੈ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 43 ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਕੇ) ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੀ ਛੇਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 22 ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸੇ ਆਰਡਰ ਦੇ ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 22 ਦੇ ਨਿਯਮ 9 ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਰਡਰ 22 ਦੇ ਨਿਯਮ 11 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਰਡਰ 43 ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਰਡਰ 22, ਜਾਂ ਉਸ ਆਰਡਰ ਦੇ ਨਿਯਮ 11 ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ, ਜੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 22 ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 43 ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਕੇ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਕਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੇ ਹਾਂ ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਾਲ। +ਹਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 104 ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਕੋਡ ਦੇ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।" ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਕੁਝ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, • ਹੋਰ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾ ਆਰਡਰ 43 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ 'ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ' ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼, ਜਿਸ ਤੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਆਰਡਰ. ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ •ਸੈਕਸ਼ਨ 105 ਵੱਲ ਮੁੜ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ:- ! ਆਈ "105(1) ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੇ ਮੂਲ ਜਾਂ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ, ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਰੁੱਟੀ, ਨੁਕਸ ਜਾਂ ਬੇਨਿਯਮੀ।, ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ..."

ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਤਾਂ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ (1967) ਜ਼ੋਂਡ

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 43 ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਜਾਂ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਆਓ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 43 ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਕੇ) ਵੱਲ ਮੁੜੀਏ, ਜੋ "ਆਰਡਰ XXII ਦੇ ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਛੇਟ ਜਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। . ਸ਼ਬਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ. ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਛੇਟ ਜਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਜਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਨਹੀਂ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 22 ਦੇ ਨਿਯਮ 11 ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਆਰਡਰ 22 ਦੇ ਨਿਯਮ 9 ਸਮੇਤ ਇਸ ਦੇ ਨਿਯਮ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੇਟ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਪੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ, ਆਰਡਰ 43 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਚੇਤ ਸੀ ਕਿ ਆਰਡਰ 22 ਦਾ ਨਿਯਮ 9 ਨਾ ਸਿਰਫ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਅਪੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਜਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇੱਕ ਅਪੀਲ. ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 43 ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਕੇ) ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 22 ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰੇਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ। ਮੰਨਿਆ ਕਿ, ਆਰਡਰ 43 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਜਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੀ ਛੇਟ ਜਾਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਜੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣ ਜਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਧਾਰਾ (ਕੇ) ਵਿੱਚ "ਜਾਂ" ਸ਼ਬਦ ਜੋੜ ਕੇ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਪੀਲ" ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ. ਜੇ ਇਸ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਇਰਾਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਫਿਰ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ 43 ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 22 ਦੇ ਨਿਯਮ 11 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਸਮਾਨ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ। 11 ਨਿਯਮ 22 ਖੁਦ > ਜੋ ਕਿ ਸਿਵਲ

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 43 ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਜਾਂ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਆਓ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 43 ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਕੇ) ਵੱਲ ਮੁੜੀਏ, ਜੋ "ਆਰਡਰ XXII ਦੇ ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਛੇਟ ਜਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। . ਸ਼ਬਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ. ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਛੇਟ ਜਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਜਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਨਹੀਂ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 22 ਦੇ ਨਿਯਮ 11 ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਆਰਡਰ 22 ਦੇ ਨਿਯਮ 9 ਸਮੇਤ ਇਸ ਦੇ ਨਿਯਮ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੇਟ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਪੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ, ਆਰਡਰ 43 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਚੇਤ ਸੀ ਕਿ ਆਰਡਰ 22 ਦਾ ਨਿਯਮ 9 ਨਾ ਸਿਰਫ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਅਪੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਜਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇੱਕ ਅਪੀਲ. ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 43 ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਕੇ) ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 22 ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰੇਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ। ਮੰਨਿਆ ਕਿ, ਆਰਡਰ 43 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਜਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੀ ਛੇਟ ਜਾਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਜੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣ ਜਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਧਾਰਾ (ਕੇ) ਵਿੱਚ "ਜਾਂ" ਸ਼ਬਦ ਜੋੜ ਕੇ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਪੀਲ" ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ. ਜੇ ਇਸ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਇਰਾਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਫਿਰ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ 43 ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 22 ਦੇ ਨਿਯਮ 11 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਸਮਾਨ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ। 11 ਨਿਯਮ 22 ਖੁਦ > ਜੋ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 43 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਪੀਲਾਂ ਤੱਕ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵਧਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੈਂ ਕਲਕੱਤਾ, ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਅਤੇ ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਾਂਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 43 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਪੀਲਾਂ ਤੱਕ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵਧਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੈਂ ਕਲਕੱਤਾ, ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਅਤੇ ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਾਂਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਸਤ ਪਾਲ ਆਦਿ। v. ਬੁੱਧ, ਆਦਿ. (ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਜੇ.)

ਪਟਨਾ ਅਤੇ ਨਾਗਪੁਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਐਨ. ਮਿੱਤਲ ਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੇ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੱਦ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਰਿਤਕ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਜ਼ਾਰੀ ਲਾਲ, ਪਰ ਦੇ ਹੋਰ ਨਿਰੰਜਨ ਲਾਲ ਅਤੇ ਬਨਵਾਰੀ ਲਾਲ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼, ਜੋ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਸਨ। ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ, ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਜਾਇਜ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸ੍ਰੀ ਸਾਂਘੀ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਕਿ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ, ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਿਵਲ 'ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੇਧ ਲਈ ਅਪੀਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ। ; ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਣਗੇ, ਮੈਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਛੇਤੀ ਮਿਤੀ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਅਸਲ ਮਿਤੀ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਅਜੇ ਤੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇ ਹਨ, ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਹਿੰਦੀ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਕੇ

ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਅਸਲ ਤਾਰੀਖ ਲਈ ਦਿੱਲੀ ਦਾ ਮਿਲਾਪ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ.

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਡੀ ਕੇ ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਆਰ ਐਸ ਨਰੂਲਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ,]]।

ਮੈਸਰਜ਼ ਭਜਨ ਲਾਲ-ਸਰਨ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1966 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 538

6 ਫਰਵਰੀ 1967 ਈ

ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ (1914 ਦਾ I)-Sj. 36 ਅਤੇ 38—ਪੰਜਾਬ ਲਿਕਰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਿਯਮ (1956)-ਨਿਯਮ 36(23-ਏ)-ਕੀ ਸੱਤਵੀਂ ਦੀ ਸੂਚੀ II ਵਿਚ ਐਂਟਰੀ 51 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ

Translator Sawan Khosla

(ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕਦਮੇ ਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਨ ਪਰਮਾਣਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।)